

“ఈ మందులు సంగతలా వుంచండి. ఫీడ్ ది కోల్డ్ అండ్ స్టార్వ్ ది ఫీవర్” అంటారు అన్నాడు.

ఇన్నాళ్ళూ చెప్పేవే కాదేంకంటి? నాకొంచెం జ్వరం వుంద నుకొ. దానికి ఉపవాసం పెడతాను రాత్రి అని సుష్టు పూర్తిగా రొంపకి భోజనం పెట్టారు. పెరుగూ అన్నం తిన్న పడిశం పెరిగింది. ఉపవాసం వుండబోయే జ్వరం కూడా పెరిగింది.

“స్టార్వేషన్ ఈజ్ ది బెస్ట్ డయట్ అని చేప విషయంలోనే అన్నారనుకున్నాను. జ్వరాని క్యూడా వర్తిస్తుందన్నమాట” ఆశ్చర్య పోయారు ఆయన.

ఇంతకీ అసలు విషయం, బాత్‌రూమ్‌లో ఆయన తుమ్మారు. తుమ్మేక వార్ క్లెడ్‌లా డైనింగ్ హాల్లోకి వచ్చి “ఆయనేరీ? ఎప్పు డొచ్చేరు మీరు? ఒకసారి నా రూమ్‌లోకి రా” అని గీతతోనూ, నాతోనూ ఒక్క గుక్కలోనే మాట్లాడి జవాబు అక్కర్లేనట్లు తన గదిలో పరిగెత్తారు. నేను వెళ్ళేసరికి పక్కమీద బోర్లా పడు కున్నారు. చెప్పొద్దూ, ఎంత మొగుడైనప్పటికీ నాకు నిజంగానే జాలేసింది. ఎంతటి మనిషి ఎలా అయిపోయారు కడవంత గుమ్మడికాయి కత్తిపీటకు లోకువ - అన్నట్లు.

నేనేం. అతి తెలివైనదాన్ని కాను. కాని ఆయనతో ఎప్పుడు మాట్లాడ కూడదో మాత్రం బాగాతెలుసు అందచేత వెళ్ళి మంచం పక్కన మాట్లాడకుండా నిలుచున్నాను.

“వచ్చేవా!” అన్నారు వీలైనంత శాంతంగా.

“అఁ” అన్నాను

“చూడూ, నాకు రొంప వచ్చేసింది. గీత బహుశా నాలుగు రోజులుంటారు. ఈ రొంప వారం వుంటుంది. మరంచేత ఈ నాలుగు రోజులూ నువ్వు నాకు కనిపిస్తే బహుశా చంపక మానసు, చంపడానికి మొహమాట పడితే కురుక్షేత్రం తప్పదు. మరంచేత కాఫీ వగైరాలని నా గదిలోకే పంపించి, వింటున్నావా?” అన్నారు.

“ఊఁ”

“ఇప్పుడు దయచేసి గెటవుట్” అని గట్టిగా అరిచారు. ఆ అరుపుకి గోడనున్న ఫోటో ఒకటి కిందపడి భక్కుమంది. నేను గబగబా బైటికి పోయి తలుపులు ధామ్మని వేశేసేను.

ఈ గెటవుటూ, భక్కుమ్మన్న శబ్దం విన్న గీత భయపడిపోయి “ఏవైంది?” అంది, ఏవోతుంది?

ఇంక ఆపేస్తాను. ఎంచేతంటే మావారు ఇప్పుడే తుమ్మారు.

(1975)

డబ్బు-1

“సేతా వాతాగాని మొగుడు మంచంనిండా ఉన్నాడని బెంచీకి సరిపడా ఒక్కడివే కూకున్నావు. కసింత సరకాయించు బాబురే” అంటూ అతను బెంచీమీద కూర్చున్నాడు.

“ఏంటి మాఁవాఁ...” పక్కవాడు ఏదో అనబోయేడు.

“అమ్మ పేరెట్టుకోడానికని ఒక్కర్ని కనడానికేయిన్ని పాట్లు పడుతున్నాను. యింక నీకు మాఁవఁనవడానికి మరోర్ని కనాలా? సాలోల్లకో...”

“యిప్పుడు నువ్వు కంటే మాత్తరం ఎప్పుడు జేసు కుంటాడులే?”

“నాను పుట్టకపోతే నువ్వెవర్ని కట్టుకునివోడివని పెళ్ళావఁ డిగితే నీ యమ్మని అన్నాట్ల ఎనకటికి నీలాటోడే. ఇప్పుడు కనాలేగాని నువ్వు గాకపోతే నీ బాబులాటోళ్ళు పది మంది దొరుకుతారు నా కూతిరికి. యీ వాయిసులో కనాలేగాని ఎంఁడి కడ్డీలాటిది వుట్టదూ? ఇంతకీ ఇప్పుడవన్నీ ఎందుకులే...”

“ఏటి మాఁవాఁ అప్పుడే అంత ముసిలోడీవైపోనానంటావేఁ డి?”

“నా ననకపోతే కానేటి? మొన్న నా వయసోడే మా పూరోడు అగపడ్డాడు. అగుపడి ఆ పూసూ ఈ పూసూ ఆడి ఆస్పత్రి కెళతానని తెగిసాడు. పిప్పళ్ల బస్తాలాగున్నావు. ఆసుపత్రి కేలోరే అన్నాను. “ఏటి చెప్పంటావు? రేత్రి మా ఆడది..” అన్నాడు. బొడ్డాడని వెధవలు మీ కెందుకొరే ఈ కబుర్లన్నీని... కాస్త ఒటేలు ప్రొప్రైట్రు బాబుని పిలు బల్లక్లీన్ సెయ్యమనాలి”.

“పళ్ళాడిపోయినా పోనిది, పళ్ళన్నీ రాకముందు వుడితే తప్పా?” మీసం వస్తున్న వాడొకడడిగాడు.

“నిజమేనారే. ముందటేడు గుంటూరు కెళ్ళినప్పుడు సివం చెలంగోడు కనిపించి” ఊళ్లొకి నరసమ్మ వచ్చిందిట. నా నెళ్ళి సూసొస్తాను కాస్త టాక్సీకాడనిలబడు. బేరం పోద్దో ఏటో అన్నాడు.

“నరసమ్మెవరు?”

“అడ్డొగ్గీసిన పెళ్ళాం.”

“ఒగ్గీసిన పెళ్ళాన్ని సూడ్డానికా”

“పనిమాలా బేరం మానుకొని మాటికి అడ్డొచ్చినావంటే రాని దంతాలు కూడా పీకగలను... ఇందాకేటన్నానూ?”

“ఒదిగున్న పెళ్ళాంకంటే ఒగ్గీసిన పెళ్ళాం అంటేనే మోజన్నావ్” ఎందు కన్నానూ”

“ఏమో నీకే తెలియాలి”

“అఁ ఇప్పుడు గేపకం వచ్చినాది. సివంచెలం గోడు టేక్కి ఒప్పగించి వెళ్ళిపోనాడా ఆడలా గెళ్ళాడో లేదో ఇలా దిగినారు. ఒక ముసలాడూ పడుసుగుంటాను. మనవరాల్ని మెడికల్ కాలేజీలో జేర్చటానికి రైలు దిగాడనుకున్నాను. టాక్సీ ఎక్కి ఏదో ఒంటలు పేరు చెప్పి పోనిమ్మన్నాడు. ఒంటలు జేరీలోపుని బేకసీటు బెడ్రూము జేసీసి నాడనుకో”.

“మాఁవాఁనాకు తెలకడుగుతాను మడిసికి ఎప్పటికి పోతా దిది?”

“నా మటుకు నా కెప్పుడో పోనాడారే. ఇంట్లో ఆడదేడుస్తాదని కాని ఎప్పుడో మానీనుండీ వాణ్ణి.”

“నీలాంటి రుపుల పూసుకాదనుకో మామూలు వాళ్ళ సంగతి”.

ఈ మాటే! మొన్నో పకీరు నడిగినాను. “బేటా మొగాడ్డి పిడికిడ్ ఖానా తిన్నన్నాళ్ళె జెరత్కీ పిడికిడ్ బుగ్గి అయ్యి వరకు వుంటాదని మహమ్మద్ రాసినాడు” అన్నాడు.

అతని మాటలకి చుట్టూ వున్న అంతా విరగబడి నవ్వారు.

“ఈ కబుర్ల కేం కానారే లారీలు ఎడం పక్కే ఆపినావా? లేపోతే ఈ వారసంతో మామూలు ఐదూ, రాంగ్ సైదు ఆపినం దుకైదూ ఇమ్మని పోలీసో డెవడో వచ్చేస్తాడు.”

“ఇంత వారసంలో ఏ పోలీసాస్తాడు మాఁవాఁ?”

“అలాగనకొరే దొంగలకీ, లంజలకీ, పోలీసోళ్ళకి వారసం రాత్రే గిట్టుబాటు జాస్తి” లోకంలో సీమదూరని జాగా వుంటాదేటో గాని పోలీసోడు సూడని పెదేశం ఉండదనుకో. ఎనకటికి మల్నా టోళ్ళే సంతపేట సన్నాసమ్మది ఆరో మనుఁవాఁవడో మనువా అని కొట్టుకు సచ్చినార్ద. పోలీసోడి సంగతి తరువాత చూద్దాం కాని ఆ ప్రొఫ్రైట్రు బాబుని బేగిపిలండి. ఆకల్నేదు గాని కడుపులో సచ్చిపోయినట్టు నల్లబడిపోనాది. కాస్త ఏడీ టీ నీళ్ళడితేగాని పళ్ళు కరుసుకు పోతున్నాయి. బాబూ, ప్రొఫ్రైట్రు బాబూ. కాస్త నేతి గుడ్డట్టుకురా” అని గట్టిగా పిలిచాడు.

ఆ హోటలు పాకలో వున్న పది బల్లలచుట్టూ లారీల మను ఘలూ, బస్సు సాసింజెర్లు కిక్కిరిసి వున్నారు. పాక పాకంతా పొయ్యి సొగతోనూ, బీడిల పొగతోనూ ఎంత నిండిపోయిందంటే ఆ పాకలోవున్న కర్రకూడా కాస్త్రావచ్చు, మసిబారిన గ్లాసు లైటుకంటే ఎర్రటి పొయ్యి వెలుగే ఎక్కువగా కనిపిస్తోంది. చూరుకింద పడుకున్న ఒక కుక్క వర్షంజల్లు తగిలి లేచి హోటలు నిండా వున్న జనాన్ని చూసి చూరుకిందే నిలబడిపోయింది.

“ఎక్కడ సంపాదించావు బాబూ ఈ జాగిలాన్ని? ఊరదైనా ఇలవైనది, దొమ్మరిసాన్ని దొరన్నట్టు?”

“నువ్వొచ్చేవా బాబూ....” ఏదో అనబోయాడు ప్రొఫ్రైట్రు.

“వచ్చింది నేనే నా దెయ్యం కాదు”

“నాను సూడనేదు, ఎప్పుడొచ్చినావ్?”

“సరిగ్గా ఈమాటే అందిట ఎనకటి కెవర్లో మొగుణ్ణి సూసి రంకు మొగుడి పక్కలోంచి లేస్తూ”

“నువ్వొచ్చేవ్, ఇంక కబుర్లకి లోటుండదు”

“సరిగ్గా ఈ మాటే అందిట ఆ తరువాత అది” ఇంతకీ సెడిపోయిన దానూను ఎందుగ్గాని మంచివి ఏడి “టీ”లు అంపించు, మాకు టీ సాలు, ఆకల్నేదు”.

“ఈ వారసం ఇంత బేగ్గడు, ఏదైనా తిను”. సలహా ఇచ్చాడు ప్రొఫ్రైట్రు.

“వరసం పోవాలని మాఁవుఁ ఏడుస్తూంటే పోతే ఏడు స్తానంటావు నువ్వు ఇంత బేగి నువ్వు కదలవ్ నేను కదలను. వల్లకాట్టో అరిచ్చెంద్రుడన్నట్టు తిండి సంగతి తరువాత చూద్దాం, ముందు టీలు అంపు” అరిచేతులు రాసుకుంటూ కూర్చున్నాడు.

“మంచి కథ చెప్పు మాఁవాఁ” ఎవరో అడిగారు.

“ఎనకటికి ఎవడో మునికి ఈస్వేరుడు ప్రత్యచ్ఛమయి ఏటి కాలిలని అడిగితే ఆ ఎర్రిరుషి సొగరం అడక్క అమ్మతం అడక్క ఏటడిగాడో తెలుసా. నావో ఇసయం తెలుసుకోవాలని వుంది. బతకడానికి ముక్కంగా ఏటి కావాలి అనడిగాడు. అప్పుడు ఈస్వేరుడు ఏటన్నాడంట “నీకులేంది మీ ఈదికుక్కకి కూడా తెలిసింది. “డబ్బు” అని ఆపిచ్చిముని అయితే ఆడబ్బేతె అని అడుగుతాడేమో అని ఎంటనే మాయమైపోయాట్ట”.

“అయితే నువ్వనినది డబ్బులేనిదే బదకలేఁవంటా వేఁటి?” ధర్మసందేహం వెలిబుచ్చాడొకడు.

“బతకలేకేంరా, బతకొచ్చు, డబ్బులేకుండా నీ ఈది కుక్క మీ సాకలోడి గాడిద బతకడం లేదూ, అదిగో ఆటిల్లాగే బతకొచ్చు. కాని నీ బతుకు కూడా ఆటి బతుకుల్లాగే వుంటాది?”

“నీకి డబ్బుంటే ఏటి చేస్తావ్?”

“ఏటి సెయ్యను ఏటి చెయ్యకపోదానికే డబ్బు”

“ఏటి సెయ్యకపోదానికి డబ్బెలా?”

“అర్గదీ, అక్కడే ఉంది. హరిదాసు చెప్పినట్టు అసలు యిసయం. డబ్బుంటే ఏటి సెయ్యకర్లేదు. అదే సేసు కొచ్చేస్తాది అన్నాను”

“ఏటి సేస్తాదేం?”

“ఏటి సెయ్యరేం?”

“నువ్వే సూసుకో. నువ్వో పకీరుగోడివి, నెత్తిమీద రూపాయెడితే ఎవడూ పావలాకి కొనడు. నీ పక్క నెవరున్నా? కుళ్లు కుక్క ఎలాగున్నది? నువ్వునస్తే నిన్ను పీక్కుతినాల న్నట్టు నీవేపే సూస్తున్నాది. నువ్వునస్తే నీ శవాన్ని సూపి సందాలెత్తు కోవ చ్చున్నట్టు సూతున్నాను నీపక్కనున్నోళ్లు. నువ్వు వుడితే సంతోషించి నోడెవడు? అసలెందుకు సంతోషించాలా? రాజ్ఞానికి రాజు పుట్టాడనా? లచ్చలకి అధికారి పుట్టాడనా? పెజకి నాయకుడు పుట్టాడనా? ఎందుకురా? ఎందుకు సంతోషించాలా? లేని పాలి వ్వలేక మీ అమ్మ ఏడిసుండాలా? పేడకుప్పలేరుకునే ఈడుచ్చే వొరకన్నా వొణ్ణం పెట్టాలని మీయయ్య ఏడుసుండాని. కాస్త వొయసొచ్చాక తన జోబిలో బీడీలు కొట్టేస్తున్నావని మీ యన్న ఏడిసుండాని? పడుసుకుని తెచ్చిన డబ్బుతో నువ్వు తాగేస్తున్నా వని మీ యప్ప ఏడిసుండాని. సినిమా హాలుకాడ స్టూడెంటు కుర్రాళ్ళని సూసినప్పుడల్లా నిన్నెందుకు కట్టుకున్నానని నీ పెళ్ళాం ఏడుస్తుండాని, నువ్వు రేత్తిరి వొణ్ణంతిన్నాక నీ బీడీలకట్టికి కొట్టుకెళ్ళిన నీ కొడుకు తనీడువాళ్ళు సదువుకుంటూంటే సూచి ఏడుస్తుండాని. నీ కూతురుకే ఈడొస్తే దాని బతుకు బజారు పాలు చెయ్యని దేవుణ్ణి, నిన్నూ తలుసుకుని ఏడుస్తుండాని. ఇంక నువ్వునస్తే ఏడిసేదెవ్వరా? నీయమ్మా! నీలాటోడ్ని కన్నప్పడు పురుట్లోనే సచ్చీసుంటాది.

నీ పెళ్ళామా? దెయ్యమై నీ మొదటి తద్దినాని కెళ్ళిచూడు ఎవడితో వుంటాడో?

నీ పిల్లలా? బతికినప్పుడు ఏవంత బణారసు చీరలా, సిలుకు లాలిచీలు కొనిచ్చీసినావని, సచ్చినప్పుడు ఏడవడానికి

ఆళ్ళు పుట్టి బుద్ధెరగాక ఎప్పుడూ నవ్వెరగరు.

మరంచేత మీలాంటి బీదెదవలకి సస్తేనే ఇంత ఎక్కువ, నీ శవాన్ని సూపి సందాలెత్తుకోవచ్చు.

అయితే అన్నింటికి డబ్బే మూలం అంటావ్?

ఎవడో అడ్డు ప్రశ్నవేశాడు.

“నీలాటోడే బజారుముండని సూసి కుసంత సెడ్లట్టు అగు పడుతోందన్నట్టు. ఆడూసొగ్గేకాని నానోకత సెప్తా యింటారా?”

“యిప్పుడు కతలెందుకులే మాంకా” ఒకడు మూలిగేడు.

“నాలాటిదే ఓపాలి బెమిసి బేపనాడ్ని పిలిస్తే యీపొద్దు బుదవారం బుద్దిగుండాలన్నట్టు అదిగో అలాగుంది మీ సంగతి. నా కతలినడానికి పత్రికలోళ్ళు పరుగులెడతావుంటే, కోరి సెప్తానంటే యినవంటున్నారు కానీండి, నా దేటి పోతాది?”

ఈలోగా “టీ”లు తెచ్చాడు ప్రొఫ్రైటరు.

ఒక గ్లాసు తీసుకొని రుచి చూశేశాడు అతను “ఇదేటి ప్రొఫ్రైట్రు బాబూ ‘కాపీ’ నా? ‘టీ’నా? కాపీ అయితే టీ ఒట్టు కురా టీ అయితే కాపీ అట్టుకురా రెండూ కాకపోతే ఏదైనా పత్రా” అన్నాడు.

“నీ కెప్పుడు పరాసికాలే” అంటూ నవ్వేడు ప్రొఫ్రైటరు.

“నువ్వు ఆడదానివైనా అంటాలని ఉండదు. నీతో పరాస కాలేటి నాకు”!

ప్రొఫ్రైటరు వెళ్ళిపోయేడు.

“ఇందాక ఆసికాని కొద్దిన్నాను, కత సెప్పుగురూ” అన్నాడు యిందాక కథ వద్దన్నవాడు.

“నీ యమ్మ నీ అయ్యని పెళ్ళి సేసుకుందిరా? మనిషన్నాక ఒక మాటమీదుండాల”

“వింటే మాత్తరం ఆడికర్లమై ఏడుస్తాదేటి? అడో గుంట ఎదవ. ఆడిమాట కేంగాని కత కానీ గురూ” అంటూ మిగతా వాళ్ళు బతిమాలేరు.

“అయితే యినండి, ఎంకటరత్నం బాబు కథ సెప్తా”

“ఆ బాబెవడు?” ఉండలేనివాడు అడిగేడు.

“తాటికి తమ్ముడు, మరిడమ్మ మొగుడు, ఇంత తొందర ఎదవపని కట్టుకున్న యీడిపెళ్లం ఎలా ఏడుస్తోందో, కదకాడా కూడుకాడా నిదానం వుండాలా నిదానం. మళ్ళీ ఎర్ర మొర్రె

ప్రశ్నలేసి కద కడ్డం వచ్చినావంటే ఎంకవిక విరిసీరి పొయిలో పెట్టేగల్గు. వల్లకుండు, ఎంతవరకూ సెప్పినానూ?” అంటూ ఆగి బీడీ అంటించేడు.

“వెంకటర్నతం బాబుండీవోడన్నావ్”

“అన్నానా, ఆ బాబు బస్సులోనే నాను మొదట క్లీనరు పని చేసింది. ఆ బాబు కారే నాను మొదట గుద్దించేసింది. ఆ బాబు నెలా మరిసిపోతాను,” అంటూ ఆగి ఆరిపోతున్న బీడీని గట్టిగా పీల్చి మట్టి ఆరంభించేడు.

“మనకి సొతంత్రం రాకముందెక్కడుండీవోడో తెల్లు గాని సొతంత్రం వొచ్చి సరికి పట్టుం జేరి రెండు టాక్సీలు ఎట్టేడు, ఆ బాబు ఉంచుకున్న దానిది గొప్పదన జాతకం. రెండు టాక్సీలూ రెండేళ్ళ నాటికి ఇరవై అయ్యాయి. ఆ తర్వాత అవి బస్సులయ్యాయి. బస్సులు లారీలయ్యాయి. ఇయన్నీ కలిసి రెండు సినీమా హాళ్ళు అయ్యాయి. ఆ ఊరికా బాబు సెయిర్మన్ అయి పోయినాడు. అయితే ఒక మాటొరి. సంపాదించ దానికి సెయిర్మన్ అవలేదు. ఎంత రెండు సంసారాలంటే మాత్తరం ఆ బాబుకున్న ఆస్తి సాలదేటి? మనం ఆ బాబు పొలనికెల్లె ఆవలి గట్టు అగుపడదు. ఇంటి కెల్లె పై అంతస్తు మనక్కనపడదు. ఆ బంగళా ఎలా గుండీదేటి? అందులోకెలిన పెతివోడూ అబి మన్యుడే. మరి బైటికి రాలేదు. అందులో నేలని ఏసిన తివాసీలు సేత్తో అంటుకుంటే మాసి పోతాయి. ఒక్కోబాతేరూము నాలుగు బెడ్ రూములంతుంటాది. యింతెందుకూ, ఆ బాబు అత్తరు సీసా మన ఆముదం బుడ్డీ అంతుంటాది. ఆ బాబు యిచ్చే మందు పార్టీలు లెక్క వెయ్య దానికి పెత్తేకం ఓ గుమాస్తా వుండిపోతాడు. అయితే యిన్నున్నా ఆడదాని విషయంలో మాత్తరం మహా నిజాయితీ అయినవోడు ఆ గంగమ్మని ఎందుకు తీసి నాడో తెల్లు కాని ఆవిడ్చి, పెళ్ళాన్ని తప్ప మరో ఆడమనిషిని కన్నెత్తి జూసేవోడు కాదు. గంగమ్మని తెచ్చేదని పెళ్ళాంవేపు సూడ్చేదు అనుకునేవోరు! గంగకాడ యివోరం పడుకుంటే, సీతమ్మ అంటే పెళ్ళాంకాడ కిందిటోరం పడుకున్నాడన్నమాటే. గంగమ్మకి రంగమ్మ ఒక్కతే కూతురైతే, సీతమ్మ తల్లికి అయిదుగురు రత్నా ల్లాటి కొడుకులు. పెపంచి కానికి జెడిసె ఆళ్ళిద్దర్నీ ఒకింటిలో ఎట్టలేదుగాని, ఆళ్ళిద్దరికీ ఏ కోపాలూ నేవంట. అలాగని ఆవిడింటిలో యివిదా, యివిద యింటి ఆవిదా ఎప్పుడూ వుండే వోరనుకున్నావ్? ఆ బాబుతో తిరవతో మర్చేడకో ఎల్లినప్పుడు తప్ప కల్సుకునేవోరుకారు.

ఇన్నున్నా ఆ బాబుకొకటే యిశారం. “సదువునేదే” అని, సెయిర్మన్ అవక తప్పదని సంతకం నేరుసుకున్నాడనుకో. మరింక ఏం సేసినా సదువు రానేదు. సినీమా పేపరైనా సరే కొడుకో, కూతురో సదివి వినిపించాల్సిందే. కాని ఎలక్షణలో మాత్తరం... ఆడెవదూ భారతంలో కొస్తాడూ? ఆక శకుని అలాంటోడు మొగోడు. ఎప్పుడన్నా అవతల పార్టీకి ఓటిస్తే ఆడిముండ ఓట్లు ఆ బాబు లాగీసీదన్న మాటే నూటికి ఎనభై వోట్లు ఆ బాబుకే అయినా, అవతలి పార్టీ ఓటు ఒక్కటి లాగడానికి పదివేలన్నా సరే కరుసు పెడ్తాడు. వొంద పాపాలు సెయ్యమన్నా సేస్తాడుకాని ఏ మాట కామాటే సెప్పుకోవాల. ఆడదాని కాడ ఎంత నిజాయితీనో డబ్బు కాదా అంతే. ఆ ఆస్తి అంతా రావాల్సి వచ్చిందే గాని ఆ బాబు పాపాలు జేయిస్సి సంపాదించింది మాత్తరం కాదు.

‘డబ్బు కేట్రా! ఆడది సంపాదించింది,’ అని కొట్టిపారీసే వోడు. ఆ బాబు యాపారం అంతా మేసీజెర్లు సూదా ల్సిందే, లెక్కలన్నా జూసేవోడుకాదు. ఆ బాబు కాడకిరాని ఆపీసరు నేడు. హైదరాబాదు నవాబు మాట కెంత యిలవో ఆ బాబు మాటకీ అంతే. కాని తన కోసరం అని ఏ అపీసర్నీ ఏదీ అడిగీవోడుకాదు ఒక పాలేటెందంటే, కొత్తగా వొచ్చిన బ్రేకినసపెట్రు ఎవడో తెలిక ఆ బాబు బస్సుమీద ఓవర్లోడు కేసు పెడితే, ఆ బాబు కేసు తీసేమని సెప్పలేదు సరికదా ఆ బ్రేకినసపెట్రోని పిలిసి, అడి ఎదటే ఓవర్లోడు సేసిన కండట్రుగోడ్చి కంచితో కొట్టి తొక్కెక్కలాగేసేడు.

అయితే ఆ బాబుకి ఒకటే పిచ్చి, వవరుపిచ్చి ఎప్పుడూ ఆ బాబు గదిలో పదిమంది వుండాలి. గది అవతల మరో పది మండుండాల. “బాబూ! మాకే పంచదార కోటాఇప్పించండి” అనొచ్చినా, “తెలక జేసినాడు మావోడు యికూనీ కేసులో తప్పించండి” అనొచ్చినా ఒక్కలాగే జూసీవోడు. ఒక్కలాగే పాట్లు పడీవోడు.

అయితే ఒకట్టే. ఆ బాబు మాటకా యిలవుండేది. ఆ బాబు నోరిప్పి “ఈన్ని ఒగ్గీయండి” అని జెప్పకుండానే ఒగ్గీసీవోళ్ళు కూనీ కేసులో ఉన్నోడినైనా ఇనసపెట్టర్లు మరైతే ఆ బాబు మాటకీ అంత యిలవ రాదానిక్కారణం సగం ఇస్సినాదం బాబు.

ఈ బాబెవడు?

సరిగ్గా యి మాటే అన్నారట కుశలవులు రాముణ్ణి చూసి ఇస్సినాదం బాబు ఎంకటరత్నం బాబుకి ఏదో దూరం సుట్టం.

ఎంకటరతంబాబు చాకైతే యిస్సినాదం బాబు బాకు. పోలి టీక్కులో ఆ బాబు రాచ్చునుడైతే యా బాబు బెమ్మరాచ్చునుడు. ఆ బాబు పావైతే ఈ బాబు రెండతలల పాము. ఆ బాబు పులైతే ఈ బాబు సెట్టెక్కడం వచ్చిన పులి, మరంచేత యిసినాదం బాబుని సిన్నప్పుడే సేరదీశేడు ఎంకటరత్నం. సేరదీసి సదువు సెప్పించి పెళ్ళిచేసి పై సరదాలకి రంగమ్మ నుంచుకోమన్నాడు. దాంతో మరి యిస్సినాదంబాబు వెంకటరత్నం కుత్తై పోయేడంటే నమ్మండారే” అంటూ మరో బీడీ తీసి అంటించి ఆ చీకట్లో రంగమ్మ కనిపిస్తున్నట్లు చూస్తూ వుండి పోయేడు.

ఈ కాలం గుంటలకి జెబ్బావుండదు చట్టావుండదు. అరు గజాల చీరగుడ్డిసె అందులోనే లంగా, బాడీ కుట్టేసుకుంటారు. రంగమ్మ అలా కాదు. ఏడు గజాల కోక ఒక చుట్టుకొస్తాది. నువ్వకాలంలో వున్న పుల్ని నెప్పుడన్నా జూశావా? అదిగో అలా గుండేది. పులిని జూసి సిన్న జంతువులు నిలబడి పోయినట్టు మొగాళ్ళు నిలబడిపోయి వోరు, రోడ్డుమీద ఆయమ్మ కారెక్కివస్తే సెయ్యెత్తు మనిషేమో నీలాటోడ్ని సెయ్యెత్తి కొడితే నీకు వేరే గొయ్యి తియ్యక్కర్లేదు. అలా బావిలోకి దిగిపోవాల్సిందే. జోబీలోకి పరుసు దిగిపోయినట్టు, అమెరికా పెసిడెంటుని తీసుకొచ్చి ఇండియా అంతా చూపించి నీకేటి కావాలంటే రంగమ్మ కావాలంటాడు. అదేటోగాని పొట్టివాళ్ళనీ, పొడుగువాళ్ళనీ ఒక్కలాగే ఆకట్టుకుంటాడాయమ్మ. జనమంతా నీ పెళ్ళాంతో కాపరం చేస్తావా? రంగమ్మతో ఒక రెత్తిరుంటావా అంటే జబ్బు మని పెవడన్నా పెళ్ళాంతోనే వుంటాననొచ్చు. మళ్ళీ మనిషి... రంగు ఎలాంటిది! నలుపే కాని తేల్లోడు కూడా యిలవకట్టే నలుపు. దానికో మెరుపుంది. ఆయమ్మ సైజే ఆయమ్మ అందం. ఇరవైకీ, ఎనభైకీ మధ్యనున్న ఏ మొగోడైనా ఆవిడ్ని చూస్తే యింక ఆడు ఆయమ్మకి కుక్కే ననుకో... ఇచిత్రం ఏటంటే ముగ్గురు పిల్లల తల్లి అయినా ఆయమ్మ పిల్లల్ని కనడానికి పుట్టిన ఆడదాన్లా గుండదు.

మరింక ఆదిగా అలాంటి ఆడదాన్నిచ్చిన ఎంకటరత్నం మాట కాదని యిస్సినాదంబాబు ఎక్కడికెళ్ళగల్గు!

ఎంకటరత్నంబాబు యిస్సినాదానికి రంగమ్మ నియ్యడము ఒక ఎత్తయితే, తొలిపాలి ఎమ్మెల్యే జెయ్యడం రెండెత్తులు. ఇస్సినాదం బాబైనా తక్కువరకం గాదు, వేలుజూపిస్తే ఉంగరం మింగేసేరకం తొలిపాలి ఎమ్మెల్యే అయేడో లేదో మలిపాలి

మినిష్ట్రు అయిపోయినాడు. ఆ తరువాత ఐదరాబాదులో ఆ బాబెలా గుండేవాడో నాకు తెల్లకాని ఇక్కడ ఎంకటరత్నంబాబు మాత్తరం రాజుగారి మావలా గెలిగిపోనాడు. మళ్ళీ పెళ్ళీడు కొచ్చినట్టు అయిపోనాడు. ఆ రోజుల్లో అతనిల్లు చూస్తే ఇది ఇల్లా! మునుసబు కొరటా అనిపించింది. వొచ్చివోళ్ళూ, పోయి వాళ్ళూ, ఆ జనాన్ని చూస్తే ఇంటిముందు ఓ హోటేలో బీడీల బడ్డీవో పెట్టాలనిపించేది.

“మా అబ్బాయికి ఉద్యోగం... నా సెల్లలు మొగుడ్వోగ్గే సింది బియ్యం లారీలు ముందు యినాసపెట్రు తరువాత కమరి షెల్ టేక్సోళ్ళూ పట్టేసుకున్నారు-మీకు వోట్లిచ్చినావని అన్యాయంగా రైటింగ్ కేసెట్టినారు-ఈ ఒక్కపాలికి తప్పించేరంటే మళ్ళా మావోళ్ళ కూనీసెయ్యరు-తెల్లారి నెగిస్తే యిలా గడిగి వోళ్ళు లచ్చా తొంబయి మంది. ఎప్పుడొచ్చినా కాదన్నేదాబాబు. తన సేతుల మీద పెజల సొమ్ము ఏలకి ఏలా ఎల్లేది.

మరంతే. అంతవరకూ డబ్బుకాదున్న నీతి ఒగ్గీసి వాడు. తరువాత యినాసపెట్రు బాబుకి వంద పసూలు చేస్తే తనకోసం వెయ్యి పసూలు చేసేవోడే. అదివారకు మొహమాటానికి చేసే ఆఫీసరు యిప్పుడు డబ్బు పడి నీతి పూర్తికా ఒగ్గీసేరు. అదివారకు తెల్లోడి బావుటా ఎలా గెగిరీదో యిప్పుడలా ఎగురుతోంది. ఆ బావుటా, ఆ బాబులేని సబలేదు, సరదాలేదు. మినిష్ట్రు మీటింగు లోనూ ఆ బాబే, మేష్టర్ల మీటింగులోనూ ఆ బాబే, సినిమావోళ్ళ కమిటీలోనూ ఆ బాబే, సర్కసోళ్ళ సంగంలోనూ ఆ బాబే.

మడిసి పాండురోగం వచ్చినట్టు తెల్లబడిపోనాడు తనివికి. ఇదిగో యీకత యిలాంగుండగా ఆ జిల్లాకి ఓ సారి గాలివానొచ్చింది. నడివేసంగిలో, ఏసంగిలో ఏళ్ళు (నదులు) ముంచేస్తాయని బెమ్మంగోరు రాశేరట. వార సానికి ఆకాశం బావికి అంటుకుపోయిందనుకో. సావని పశువేదన్నా వుంటే పడిపోని యిల్లుండేమోనని చూసి అందులో కట్టేసిసోరు. సలికి వణకలేక గొర్రెలన్నీ సచ్చేయి. యీ యింటినీ, ఆ సెట్టునీ పట్టుకొని వుండిపోయినారు పెజ!

ఆ తరువాత గవర్నమెంటు కోట్లు కరుసుపెట్టింది. ఆ కోట్లు పెజకాడే వొసూలు సెయ్యమని ఐదరాబాదులో వేసిన ఆర్డరు కలకటేరకు ఎంటనే వొచ్చీసినాది. దాంతో తానిల్దార్లు, పోలీ సోళ్ళూ ఊరిమీద పడ్డారు.

వారదొచ్చి పెజ సస్తావుంటే ఆళ్ళకి సాయం చెయ్యడానికి

ఆళ్ళనే ఆడగడవేవిటి నాయం? ఎవరో సందేహవెలిబుచ్చేరు.

“అదిగక్కడే వుంది కీలకం. మామూలప్పుడు ఆరపైన లగ్గిపెట్టె పది పైనలకూ, రెండు రూపాయల పంచదార నాలూ పాయాలకూ, అమ్మి లచ్చలు కొట్టేస్తారు. ఈళ్ళిలా కొట్టేస్తుంటే గవుర్నమెంటారుకున్నందుకు, వరదొస్తే చందా, వాన రాకపోతే ఒక చందా, ఎలక్కనొస్తే ఒక చందా పారేస్తారు. ఇదిగక్కడే వుంది మోసం. ఆల్చు సందాలివ్వక పోతే సచ్చిపోయిందే వోళ్ళ మని మనం ఆళ్ళు ఎవరక కెయ్యమంటే ఆళ్ళకి ఓట్లు పడేస్తాం. మొన్న పార్కులో అడెవడో చెన్నాపట్నం నుంచి వచ్చినట్ట. వొచ్చి మీటింగెట్టి ఏటిడిగాడంటే “మనల్ని ఏటి పాలిస్తుంది” అన్నాడు “కాగితం అన్నాడు పెజ.” ఏ కాగితం? అన్నాడు మళ్ళీ ఓటు కాయితం అన్నారు పెజ. కాయితం అన్నమాట నిజమే కాని ఓటు కాగితం కాదు. తుపాకి గుండుచుట్టన్న కాగితం అన్నాడు. ఎర్రమొర్రి పెళ్ళలేసి నా కత మరపించీసినారు సీతమ్మతో మాను మంతుడన్నట్టు. ఎంతవరకు సెప్పినానూ?

“చందాలవరకూ”

“అవునూ, మరైతే యిను, యీ చందాలు ఎలా వసూలు చేస్తారంటే-కలకటేరు కూకుంటాడు. ఆ బాబూ చుట్టూ మిగతా ఆఫీసర్లు అంటే సూపర్నెంటూ, చెక్ పోస్టోళ్ళు, ప్రొహిబిషనోళ్ళూ అంతా కూకుంటారు. అప్పుడు కలకటేరుబాబు ఆళ్ళందర్నీ చూసి ఓ నవ్వునవ్వి, మన జిల్లాకి వొరదవల్ల యింతనష్టం వచ్చి నాది. మనం యింతైనా వసూలు సెయ్యాలంటాడు. “ఔనాను” అంటారు మిగతా వాళ్ళు. అంతే, మిగతా ఆఫీసర్లు యిళ్ళకెళ్ళి పోయీ ముందు సీటీ యిస్తారు. ఆ సీటీలో వుంటాయి ఆళ్ళు వసూలు సెయ్యాలన్న మొత్తాలు. ఆళ్ళు ఎలా వొసూలు సేస్తారంటే మాటొరసకి సూపరెంటు బాబే ఒక లక్ష వొసూలు సెయ్యాలనుకో. ఆ బాబేటీ సెయ్యడు. ఆ బాబు కిందున్న డియస్పీ బాబుతో సెప్టాడు. ఆ బాబులు యినసపెట్టర్లమీద పెడతారు.

మజ్జెలో ఎవడూ కొట్టేడేటి?

గవర్నమెంటు సొమ్మంటే లంజమానం లాంటిది. అందరికీ లోకువే ఆకరికి రావణాసురుడిలాటోడే కొట్టేడేడు.

ఒకనాడేటైందంటే ఎంకటరత్నం బాబుకాడికి యినాస పెట్రుబాబు, తాసిల్దారుబాబు వొచ్చినారు. గొప్పొళ్ళ సంగతి నీకు తెల్లకామోను. వొచ్చినాడు గొప్పొడైతే ఎందుకొచ్చేది

సెప్పడు, మనం అడిగేవరకు. ఆ బాబులు వొచ్చి మా బాబుతో ఐదరాబాడు యినయాలడిగేరు. ఢిల్లీ యివరాలడిగేరు. ఆఖర్నూ మా బాబు అడిగితే రామారావు బాబు సందా యిప్పుడానికి ఏడిపిస్తున్నాడు అన్నాడు. ఆ బాబు పేరుమీద ఏసినవి ముష్టి పాతికవేలు, కిందటేడు వోనల్లేవని పాతికవేలట్టు కెళ్లేరు. యీ ఏడు వొరదొచ్చిం దని పాతిక వేలడుగుతున్నారు. వొచ్చేఏడు ఎలక్క నొచిం దటూ ఎంకటరత్నం బాబు ఎలాగో పాతికవేలు పితుకు తాడు. ఏటా పాతిక వేలు మీ మొహాన్ని గుమ్మరించ దానికి నేనేం యాపరస్తుడి ననుకుంటున్నారా? నోట్లు మిషనున్న దనుకుంటున్నారా మీ కిష్టమైతే అయిదువేలిస్తాను దణ్ణంపెట్టి ఒట్టుకెళ్ళండి లేపోతే దణ్ణంపెడతీను, ఎల్లిపొండి” అనేసెడు అని ఫిర్యాదు చేశారు. అంతేకాదు, రామారావు బాబుగాని సందా ఎగ్గడితే ఊరంతా ఎగ్గడతారని హామీ యిచ్చేరు.

“రామారావు బాబెవరు?”

ఎవరంటావా మునిసిపల్ మెంబరు కాడు కాని ఎంకటరత్నం బాబుకి రెండు బుజాలూ అతనే. ఎలక్కన్నలో మడుపెట్టడం కాడ్నీంచి, ఎంకటరత్నం పేరు సెప్పి పెజెల్ని జడిపించి ఓటు ఏయించడం వొరకూ చూసుకుండే పదిమందిలో రామారావు బాబకడు. అయితే అలా సేసినందుకా బాబు కేటి లాబం అనేవ్. యజమాని పాలకోసం పొర్లదు ఆవు. ఆ బాబులాబం ఆ బాబు కుంటాది. ఆ బాబు మొదట్లో పెద్ద బంగారం సాపు ఎట్టేడు. ఇడ్డికి చెట్టిలాగ బంగారానికి బట్టలుతోడు. అంచేత పక్కనే పెద్ద బట్టలకొట్టెట్టేడు. సెంటర్లో రెండు షాపులు ఊరికే ఎందుకుపోవాలని ఆటి మీద ఆరంతస్తుల హోటేలు కట్టేడు. షాపులెట్టి, హోటెలెట్టి సుడిగాలిలా పెరిగిపోనాడు. ఊరంతా ఏటనుకుండీ వోరంటేబొంబాయి నుంచి దొంగ బంగారం తెచ్చే హోల్సేల్ యాపారం రామారావు బాబుదేనని ఎప్పుడూ ఎంక టరత్నం బాబుకాడుంటాడు కాబట్టి ఆబాబుకేం పరవాలేదు. తాసి ల్దారుకీ యినస పెట్రుకీ తెలీని యినయం ఏమంటే అప్పటి కప్పుడే రామారావుబాబు ఎదుటి పారిటీలో కలిసిపోతున్నాడే మోనని ఎంకటరత్నం బాబుకున్న అనుమానం.

“సరే మీరెల్లండి, మళ్ళీ మద్దేనం అగపడండి” అని ఆళ్ళని ఆపించీసి అలా పడక్కర్నీలో వచ్చినోడిలా ఒక అరగంట ఉండిపోనాడు. ఆ తరవాత ఏటి సేసినాడంటే “నాన్నా” అని సిన్న కొడుకుని పిలిచి “నువ్వు బట్టలు కొనుక్కుంటానన్నావ్?”

అన్నాడు, అన్నానన్నాడు కొడుకు “ఎంత కావాలేటి?” అన్నాడు కొడుకుని.

“రెండు వేల”న్నాడు కొడుకు.

“బట్టల కేనా రెండు వేలు. బలాదూర్ రా తిరగటానికి అవేటి సరిపోతాయి. ఆళ్ళేటి సైనుగుడ్డలూ, సీటీగుడ్డలూ కట్టుకుంటూ రనుకుంటావేటి? మాట కడ్డురాక. “ఎయ్యిస్తాను తీసుకో? నీ కిష్టంవచ్చినకాడ కొనుక్కో కాని ఆ రామారావు కొట్టుపాతబాకీ ఇదిగో ఈ అయిదువేలూ కట్టి” అంటూ యినస్పెట్టెలోంచి అన్నీ వొందరూపాయిలకాయితాలు తీసిచ్చేడు.

మద్దేనం వొచ్చినారు యినసపెట్రూ, తాసిల్దారునూ. ఆళ్ళతో ఆ మాటా యీ మాటా సెప్పి ఆ రామారావు గోడికి దొంగనోట్ల యాపోరం వుండేమోనని అనుమానం. ఆడి బట్టలసాపు చెక్ చెయ్యండి. కాని తొందరపడి ఆడికి బేడీలేసి తీసుకుపోవద్దు” అని ఆళ్ళని అంపించేశేడు. ఆళ్ళెళ్ళిన ఆరగంటకి ఎవికెమికా యిరిగి పోయాటట్లు ఏడుస్తూ కారు దిగింది రామారావుబాబు పెళ్లాం.

“కదంతా సెప్పి బేడీలేసినారు బాబూ. నువ్వే కాపాడాల” అని ఎంకటరత్నం బాబు కాళ్ళమీద పడిపోనాది.

ఆదికి ముందే కాపాడతానన్నేడు ఎంకటరత్నం బాబు “ఇంత డబ్బుండి యీ ఎదవ దొంగనోట్ల యాపారం ఎందుకెట్టేడు? ఆశకి అద్దండాలి. పాపానికి శిచ్చుండాలి. నాను రానన్నాడు.

“నువ్వు రాకపోతే నాన్నూతిలో పడిపోతానంది ఆ యమ్మ.

“జైలు నుంచి ఒచ్చేక ఆడు పడతాడు కానీ ఎదవ యాపారాలు ఎట్టివోడు ఎదవ చందాలు కట్టడానికి ఏడు పెండుకు” అంటూ ఎంతమందికో ఫోన్లు చేసి కారెక్కేడు. “నానొచ్చి వొరకూ నువ్విక్కడే వుండు” అని రామారావు పెళ్ళంతో అని.

మళ్ళీ ఇంటికొచ్చేటప్పుడు రామారావునీ, లచ్చ రూపాయల్ని ఎంటబెట్టుకొచ్చేడు.

లచ్చ దేనికనుకుంటా రేటో గాలివోన సందా కేసుకు ముందు పాతిక వేలైతే పట్టుకున్నాక యబై అన్నాడు. బేడీ లెయ్యకుండా ఉండడానికి ఐదు వేలూ, పోలీస్ టేశన్ కి నడి పించకుండా ఉండడానికి ఐదు వేలూ అన్నాడు. కేడు పెట్టుకున్నందుకు ఐదు వేలూ, సిల్లర కరుచులకి మరో పది అన్నాడు. ఇదిగో నీ మిగిలిన పాతిక నువ్వు తీసుకో” అని రామారావుకి ఇచ్చేసేడు. ఆ తర్వాత

పోలీస్కోళ్ళ సొమ్ములో సగం ఆళ్ళకి పారీసేడు. గాలివోన సందా పాతిక వేలూ కట్టిసేడు. “ఇది వసూలు జేసేసరికి తలప్రాణం తోక్కి రాలేదు పూర్తిగా పోయిందంటూ.

“నాకు తెలకడుగుతాను. రామారావు కొట్లో దొరికిన దొంగనోట్లు ఎంకటరత్నం బాబు పంపినవేనంటావేంటి?”

“లేదు, అసలు నోట్లు పెట్టిన పిల్లలంటాను. బుర్రుంటే సాలదురా, అందులో బుద్ధుండాలి. లేకపోతే ఏటా ఎదవ పెళ్ళ”

“ఆ బాబు కాడ దొంగ బంగారం ఉంది కదా. నోట్లు బణాయింపడం దేనికి అంట?”.

“దొంగ బంగారం ఎక్కడు పాతేసాడో ఎంకటరత్నానికి తెలి యొద్దా అంట.”

“హమ్మ లంజికొడుకెంత పన్నేసేడు. కదన్నా కదకాదు గురూ, యమకద”

“కద ఎప్పుడువుద్దో తెలీని లంజికొడుకు కద ఇనడం ఎందుకూ అంట. అప్పుడే అయిపోయిందనుకున్నావేటి? ఎంకట రత్నం బాబే తెలివైనోడనుకున్నావ్ కాబోలు ఆడి బాబు తెలివి రామారావు కుంది. మరి ఆ వేళ నుంచీ ఆరైల్లు తిరిగి వొరకూ ఆ బాబు అంటే ఎవరనుకున్నావ్-రామారావు బాబు తన దొంగ నోట్ల యాపారం తగ్గించేసుకున్నాడు.”

(1975)

డబ్బు - 2

దారి మధ్యలో అంత వాసపస్తుందని మేము కలలో కూడా అనుకోలేదు. ఇంకో గంటవరకు వాస రాకపోయి వుంటే హాయిగా విశాఖపట్నం చేరిపోయే వాళ్ళం. రోడ్డు మీద కారు ఎగిరి పోతుండేమోనన్నంత తీవ్రంగా వీస్తోంది గాలి. అయినా మొండిగా కొంతసేపు కారు పోనిచ్చేం. కారు ముందున్న అద్దాలు కరిగిపోతున్న మంచు పలకల్లా ఉన్నాయి. కారు లైట్లు వెల్తురులో వర్షపు చినుకులు వెండి మేకుల్లా ఉన్నాయి.

ఒకచోట కారు ఆపక తప్పిందికాదు ముందు ఆగివున్న లారీలు బస్సులూ చూసి ఆ లారీలకు ముందు రోడ్డుకి అడ్డంగా పెద్ద చెట్టు పడిపోయిందట. అంచేత ముందుకి వెళ్ళలేం. కారు

